M 8485

ANUL XXVI Nr. 1 — Număr special de Anul Nou — 4 PAGINI 1000 LEI — Taxa Poștală plătită în numerar Conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. cu Nr. 84.146/945 — Miercuri 1 Ianuarie 1947

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariatul 5.91.86; Administrația 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari 30.000 lei; Autorități, Instituții și Cluburi 58.000 „

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat: Al. Illescu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938

D. Şerban Cioculescu şi sportul

In sport, ca şi în multe alte domenii de activitate se produce un fenomen natural: cu cât drumul său devine mai neted, cu atât se ivesc de te miri unde, potrivnici mai îndărjiți, mai înverşunați. Mulți se lasă păgubaşi pentrucă potrivinicia lor este fără consistență, fără convingere. Alții însă persevereză, convinşi că menirea lor pământească este să deschidă, cu deasila ochii altora peste greşeli pe care nu le văd, să împiedice cataclisme, să evite irreparabilul.

Mişcarea noastră sportivă a recrutat aşa dar an de an, alți şi mereu alți duşmani, dar pe care i-a pierdut la cotituri.

Dela filipicele masive ale regretatului Niculae Iorga şi până la rechizitoriile aproape şăgalnice ale arhimandritului Scriban, cei doi adversari mai înverşunați cari au perseverat în frondă, cu atât mai mult cu cât săgeţile lor căşunau mai puţin rău sportului românesc, toată gama acuzelor nedrepte s'a abătut fără odihnă peste capul sportului românesc.

Dacă la examenul de bacalaureat elevii dădeau răspunsuri anapoda, d. Millian dela „Semnalul" nu atribuia cui era de trebuință ignoranța celor cu silă de carte. Calul de bătae, „desmățul sportului", era ciomăgit vârtos şi problema rezolvată. Iar dacă rubrica faptelor diverse punea în lumină proastă pe unii băeţandri fără reglementarii şapte ani de acasă, un alt confrate dela aceiaşi gazetă răspândită (d. Bogdan) se repezea cu cizma în grumajii buni de lovit ai sportului românesc. Aşa dar toate deficiențele copilandrilor noştri, dela ceartă cu cartea şi până la trânta nepermisă cu paragrafele codului penal, aveau în totdeauna aceiaşi justificare: sportul. Ne-am obişnuit într'atâta cu concepția aceasta stupidă încât nici nu ne mai obosim. adesea, s'o înfruntăm.

Mănuşile cari ni se aruncă la tot pasul au ajuns să banalizeze semnificația gestului şi de aceia am ezitat multă vreme înainte chiar de a aşterne rândurile de față. Dacă am făcut-o totuşi, este pentrucă în mod întâmplător am descoperit acum la sfârşit de an, existența unui distins şi în acelaş timp original adversar şi probabil dintr'o scăpare — prieten — al mişcării sportive româneşti.

D. prof. Şerban Cioculescu, cunoscutul critic literar, nu atacă prin flanc. D-sa nu aduce acuzații prea aspre sportului şi nici măcar nu-i face cinstea să se ocupe în mod special de netrebnicia sa lumească D-sa nu-l acuză ca predecesorii d-sale, de toate păcatele satanei şi nici nu cere măsuri grabnice de înlăturare a răului. D-sa este convins numai că din cauza sportului elevii de liceu... îşi subțiază memoria. Este după cum se vede vorba de o acuzație nouă, originală, oarecum de ordin medical şi care merită un scurt popas...

D. Şerban Cioculescu, scrie cele ce urmează în coloanele unei reviste-magazin în cadrul unui mare şi deosebit de interesant reportaj cu titlul „Turnu Severin":

„Se făcea şcoală instructivă, iar nu aşa zisă educativă ca în zilele noastre, care nu dă suficiente cunoştințe teoretice, nici nu pregăteşte caractere. Şcolarii îşi încărcau memoria cu date, fiind ținuți să şi le coordoneze metodic. Ştiu tot ce se articulează, dela Comenius încoace împotriva acestei tradiții scolastice.

„Nu este însă mai puțin adevărat

L. ROŞIANU

(Continuare în pag. 3-a)

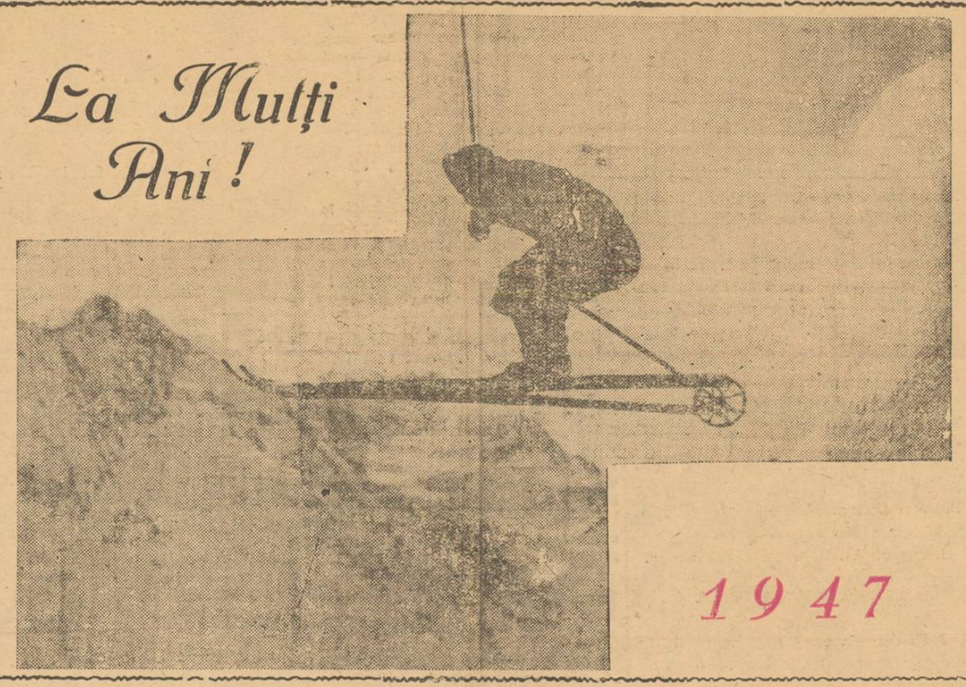

NE TREBUESC JUNIORI..

Greşelile de eri sunt şi greşelile de azi. — Talentele noui se pot număra pe degete

Reportaj util oricând dar mai ales la început de an nou

Zilele trecute a apărut, aproape anonimă, o informație ținând să facă cunoscută înființarea unei comisii centrale de juniori.

In obişnuita goană după senzațional a sportivilor noştri, lipsa de sonoritate a noutății n'a reținut decât un mănunchi minor de atenții şi faptul s'a consumat ca viața unui fluture de noapte.

E, dacă vreți, o tradiție la noi, ca numai principalele întâlniri de seniori să pasioneze, şi să strângă afluențe de spectatori.

Matchurile de juniori, programate uneori în „deschideri", sunt divertismente de „umplutură", apreciate ca atare şi datorită slabului nivel technic al practicanților respectivi. Incolo, consumarea lor se face pe un teren periferic, la o oră — hai s'o numim — incomodă, în prezența a câtorva suporteri de vârsta jucătorilor.

Exemple „pro" şi „contra"

Dureroasă şi alarmantă, problema juniorilor a avut cândva o rezolvare mai fericită ca astăzi.

Nu vom intra adânc în amănunte care sunt cunoscute sportivilor noştri.

Vom aminti doar că, într'o vreme, Venusului i-a fost posibil — ca şi Juventusului — să pensioneze întreage echipă primă, prin promovorea unei întregi generații de juniori, că faimo footballistică a Timişoarei a existat — pe drept merit — numai prin juniorii ei, pepinieră abundentă oportun folosită, şi că acolo unde această politică sănătoasă a fost neglijată, finalul s'o păstrat invariabil şi implacabil: dezastruos.

Leaderul Angliei are cuvântul

Fenomenul — dacă admitem să-l numim fenomen — este valabil astăzi şi în Anglia, patria soccerului, unde există o matură concepție sportivă, bogată în experiențe cu morale de nesdruncinat.

Anii greului război în care a fost angajată a impus şi Angliei abateri de la principiile verificate ale primenirii cadrelor.

Abaterile n'au fost însă generale.

...IHAI (Unirea Tricolor)

Căci în vreme ce unele grupări, situate în fericite aşezări geografice, au primit în dar, spre folosință, jucători reputați, chemați de obligațiuni militare, în alte centre decât reşedința lor, grupări văduvite de „aşi" au luat munca de la capăt, creind talente noui, astăzi stele strălucitoare pe firmamentul footballului britanic.

Leaderul campionatului englez, Wolverhampton Wanderers, este o creație a acestei sănătoase politici.

„Lupii" n'au svârlit mii de lire — sume ameţitoare în lei românești — pentru achiziționări de vedete, pe spinarea cărora gruparea să confecționeze câteva efemere rezultate.

Ci, răbdători şi meticuloşi, au strâns juniorii lor, copii între 14—16 ani, în jurul antrenorului respectiv şi când ultimul glonte a încetat să şuere bilanțul lor footballistic a fost cel mai înfloritor.

In vreme ce gloriosul Arsenal, cu vedete îmbătrânite, este în raza retrogradării, obligat să deburseze miliarde de lei pentru întinerirea — şi salvarea — echipei, Wolwerhampton tronează la primul loc.

Talente nenumărate pe degete

Am privit cu atenție alcătuirea grupărilor noastre fruntaşe.

Cu mici excepțiuni, teamurile nu sunt bătrâne, deşi — la noi — o greşită „concepție" duce la epuizarea prematură a jucătorilor.

Dar nici atât de tinere nu sunt să poată aştepta în actuala alcătuire, creiraea unor noui generații din juniori proprii.

In Divizia Națională A, talente sub 20 de ani poi fi numărate pe degete:

La I. T. A. există **Nicşa** şi — recent achiziționat — **Zeană.** Dermagant îl are pe **Palfy,** Ciocanul pe **Horvath,** Juventus pe **Titi Popescu,** Ferar pe **Balint,** C F. R. Timişoara pe **Covaci V,** Libertatea pe **Bartha, Serfozo** şi **Bedo.**

Capitala oarecum aparte îl constituie Carmen care poate ponta pe: **Sârbu, Cucuneş** şi **Voinescu I** — împrumutați unor grupări din Divizia B. —, **Pârvu** şi **Voinescu II,** rămaşi dintr'un lot impresionant de juniori, dădăcit cu grijă.

(Continuare în pagina 3-a)

1867: CANADA
INVAȚA HOCKEYUL DELA ENGLEZI
1947: ANGLIA
„IMPORTA" HOCKEYŞTI DIN CANADA

DEPE treptele tribunelor zeci de mii de oameni privesc jos în arenă. In față, unde luminile reflectoarelor se revarsă îmbelşugat asupra lor, figurile sunt distincte şi vii. Dacă îți arunci privirea înapoi şi în sus, ele devin palide, inexpresive. Aceiaşi privire o vezi însă în ochii tuturor: nerăbdătoare, atentă, curioasă. Douăzeci de mii de ochi s'au atintit asupra arbitrului cu tricoul alb, care stă între două formații de jucători şi ține în mână, cu un gest ceremonios, un mic disc de cauciuc pe care ei îl numesc puck.

Incepe matchul

SUNT 12 jucători pe ghiața strălucitoare. Pentru moment, fiindcă arbitrul stă cu mâna sus, ei alcătuesc un tablou static. Sunt toți oameni cu două picioare ca mine, ca dumneata. Picioarele sunt singurul lor mijloc de locomoție.

Apoi arbitrul dă drumul puck-ului şi tabloul se destramă repede, pe neaşteptate ca argintul viu. Din mii de gâturi isbucnesc țipete când un jucător, strecurându-se în viteză prin apărarea adversă, trage la poartă. Portarul apără uşor şi după cum puteți constata, în partea cealaltă joacă un altul; puckul este acum în fața lui, l-a ocolit şi a intrat în poartă.

Ce mai rapid sport

ACESTA este hockey-ul pe ghiață, cel mai rapid sport pe pământ spun admiratorii lui. Atât de rapid că echipele sunt dublate şi nici un jucător nu rămâne pe ghiață mai mult de cinci minute într'un „time". Atât de rapid că este nevoe de doi arbitri. Atât de repede că ciocnirile abundă dar nu din intenție ci din cauza iuțelei. Atât de pretențios că jucătorul este veteran la 30 sau cel mult la 35 de ani. Şi — mai ales — atât de popular în Marea Britanie încât la fiecare match se îngrămădesc în stadion 10.000 de inşi plătind între 4 şilingi 6 penny şi o liră şi un şiling locul.

«Made in England»

IN ANGLIA, hockeyul s'a jucat pentru prima oară în Fen Country iar soldații englezi l-au introdus în Canada în jurul anului 1867. Canada l-a practicat cu un entuziasm aşa de mare încât a devenit azi leagănul acestui joc. Studenții universității Mc Gill din Montreal; i-au făcut primele reguli şi de atunci toate modificările şi desvoltările ce i s'au adus s'au petrecut în Canada.

Marile competiții

„CUPA STANLEY" pe care şi-o dispută în fiecare an şase cluburi din National League Hockey din Canada şi U.S.A. este considerată drept campionatul mondial profesionist. „Allan-Cup", campionatul seniorilor amatori din Canada este socotit dincolo de A-

Phil Drausett

(Continuare în pagina 3-a)

UN CONFRATE scrie: Ion Popa, indisponibil pentru matchul cu Brătescu.

...Mulți spun că şi Brătescu va deveni indisponibil pentru multă vreme... dar după match.

● CAPITANUL naționalei maghiare de football a *declarat* că înaintaşii nu ştiu să tragă la poartă.

..Cu ai noştri e mai simplu: nu ştiu nici să joace.

● ANGELICA ADELŞTEIN ROZEANU, excelenta noastră jucătoare de ping-pong a declarat unui confrate: „voiu fi finalistă la campionatele mondiale dacă nu va fi frig, dacă hrana va fi bună şi dacă nu voiu cădea în serie cu Farkaş Gizi!".

...Şi, bineînțeles, dacă nu va fi învinsă pe... parcursul eliminatoriilor, ceeace e şi mai important.

● LA PLOEŞTI, Ion Mihăilescu a învins pe Marius Faleschin prin oprire pentru inferioritate.

S'ar cuveni să completăm astfel informația: Ei şi?

● ECHIPELE din D... sunt preocupate de... cadrelor cu jucăto...

...Există totuşi o ... C. Craiova nu are ... gânduri. La ea, toți jucătorii sunt... străini de football.

● REFERINDU-SE la întâlnirile de ping-pong susținute recent la Budapesta şi Praga, campioana noastră Angelica Adelştein-Rozeanu, a spus că Gizi Farkaş (Ungaria) este cea mai bună jucătoare din lume.

...Probabil, pentrucă a învins-o pe ea.

— c. grig. —

Tatiana Karelina a coborît din Urali...

...căci vrea să doboare alte recorduri mondiale de patinaj

PATINATORII sovietici nu s'au culcat pe laurii pe care i-au câştigat anul trecut. Din primele zile ale noului sezon ei şiau reluat antrenamentele căci vor să dovedească şi în această iarnă superioritatea lor mai cu seamă că vor avea un prilej minunat pentru aceasta: campionatele mondiale ce se vor desfăşura în Norvegia.

Din Urali în Alpi

TATIANA Karelina, campioana sovietică absolută, a coborât din Uralii ei la Moscova, împreună cu ...etița sa în vârstă de trei ani şi sotul său, un apreciat antrenor de foot-ball. In Capitala Uniunii Sovietice ea a început să se pregătească minuțios pentru concursurile e vor veni în scurtă vreme.

Tatiana, dacă vă amintiți, a doborât recorduri mondiale iarna trecută şi, acum, speră să le amelioreze pe ghiața dela Davos (Elveția) unde se patinează în condiții mult mai bune.

«Regina vitezii»

UNA dintre cele mai mari dorințe ale ei este să se întâlnească cu Leila Scou-Nilssen, „regina vitezii" din Norvegia. Anul trecut

(Continuare în pag. 3-a)

DIN TOATA LUMEA

PARIS, 30. — Franța şi Scoția se vor întâlni de 1 Ianuarie, la Paris, în primul lor match de rugby după războiu.

ZUERICH, 30. — In campionatul elvețian de hockey s'au jucat ieri două matchuri: Basel — Montchoisy 4:3; Arosa — Berna 15.4. — Amicale: Grasshoppers — Young Sprinters 10:9, Montchoisy II — Blue Star 5:2.

MILANO, 30. — In localitate s'a disputat, ieri, un cross-country al „aşilor". Ordinea sosirii: 1) Italo Giuseppe 5:5 km. în 17:57 min.; 2) Giudici Carlo; 3) Zani Lorenzo.

BEIROUT, 30. — Campionul de lupte al Greciei, Costa Boras a abandonat după două reprize în fața sirianului Seyni.

LONDRA, 30. — Intr'un match amical de rugby, Blackheath a dispus de Racing Club (Paris) cu 11:0.

HAMBURG, 30. — Derby-ul campionatului de foot-ball al Germaniei de Sud, Fortuna Dusseldorf — Schalke 04 s'a terminat cu un surprinzător draw 1:1.

DELHI, 30. — Jucătorii de tennis cehoslovaci Drobny şi Caska şi-au început turneul în India.

CHAMONIX, 30. — Primul concurs de ski-sărituri cu caracter internațional disputat, în acest sezon, aici, a reunit 30 concurenți (francezi, elvețieni şi polonezi). Rezultat: 1) H. Zubriggen (Elv.) 224,9 p-te (61 m, 62 m.); 2) Conrad Rochard (Elv.) 314,5 p-te; 3) Jean Charly (Fr.), etc.

SIDNEY, 30. — Ultimele două matchuri din finala „Cupei Davis" se dispută azi (n. r. ieri) la Melbourne.

Numărul viitor al ziarului nostru apare Vineri 3 Ianuarie 1947

Joe Louis va boxa cu Arthuro Godoy

JOE LOUIS

NEW-YORK, 30 (Serviciul nostru special). — **Se ştie că Joe Louis va întreprinde în curând un mare turneu în America Centrală de Sud, în Africa şi Europa.**

Printre primii adversari ai campionului mondial se află şi cunoscutul Arthuro Godoy pe care l-a mai întâlnit la începutul carierei lui.

Joe Louis va susține însă, numai matchuri-demonstrație de câte 4 reprize.

Din culisele boxului SUPERSTIȚIOŞII DIN RING

Un „Tony Galento" în... noapte. Trăsura lui Spakow, D-na Tofan e purtătoare de... ghinion! Chiriac e „strategian" Pițu şi cifra „13". O soție... doctor!

Priviți uneori, din preajma ringului, ca niște... nemuritori, boxeurii noştri sunt în fond niște oameni „ca toți oamenii", cu tabieturile şi — mai ales — superstițiile lor. Şi tocmai despre aceste „superstiții" voim să ne ocupăm în prezentul reportaj.

Ciorapii lui Dumitru Pavelescu

Vi-l reamintiți desigur pe DUMITRU PAVELESCU, acest simpatic „Tony Galento" al ringurilor noastre, care — deşi nu-l imita pe „tizul" său american, antrenându-se lângă un butoi cu bere şi un rând de „girls" — nu accepta să se antreneze în sala din strada Viorele, până nu avea puse la ghiață", o sticlă de „beton armat" şi un sifon. *„Aşa... pentru gargară, între reprize"..*

Ei bine, timp de 15 ani, — cât a durat cariera sa — superstițios până'n

MOȚI SPAKOW

pânzele albe, „nea Pavel" nu a purtat la matchuri decât aceeaşi pereche de ciorapi. Degeaba protestele soției sale. „Nea Pavel" voia să arate că — la el, „în ghete", — cântă „cocoşul".

Vă închipuiți, dar, că... după vreo 10 ani de „Carieră", ciorapii lui „nea Pavel" nu mai erau „niște ciorapi cu puține găuri", ci... „niște găuri cu... puțin ciorapi împrejur"...

Superstiția lui Spakow

Un alt superstițios al ringului, era pe vremuri, popularul MOTI SPAKOW. De câte ori boxa la „arene". Moți pleca de acasă cu trăsura, iar de câte ori boxa la „Sidoli", campionul se ducea acolo cu mașina.

Şi asta, ani şi ani dearândul.

Până când, într'o zi, a reflectat un mucalit: „Să zicem că superstiția „e pe dos" Adică, Moți se duce la „arene" cu mașina. Bun! Dar cum facem cu „Sidoli"? Ca să te duci spre acolo, în trăsură, într'o iarnă cu viforoi, nu e recomandabil — cum spune românul — decât să ai... o varză acră în mână!"

(N. R. — După reintrarea sa din 1945, Spakow a renunțat — după toate aparențele — la superstițiile sale. Probabil că.. nu-i place varză acră!).

Un match... Tofan—Tofan!

Ua alt boxeur care a avut acum câțiva ani o „vogă" deosebită în lumea boxului nostru a fost, fără îndoială, semi-greul *Petre Tofan.* Era un bo-

(Continuare în pag. 3-a)

A fost furată... poliția

BASKET-BALLUL este un sport foarte popular în Suedia.

Printre echipele din Stockholm există şi una a poliției. Agenți de circulație, gardieni sau comisari îşi părăsesc uniformele şi chipiurile, odată sau de două ori pe săptămână ca să joace în campionatul orașului.

După un match foarte strâns, în care fuseseră învinşi la o diferență inimă, polițiştii basket-ballişti se îndreptau spre vestiar „blestemându-şi" pe „civilul" de arbitru care era după părerea lor, principalul vinovat de înfrângerea ce o suferiseră.

Unul din ei remarca plin de amărăciune:

— Auzi, dom'le să îndrăsnească să ne „fure" victoria. Şi cui? Nouă, polițiştilor!.. Ce vremuri am ajuns să trăim, Doamne!

SCURT VOIAJ ÎNTR'UN PARADIS ARTIFICIAL

Condeiul nostru a participat atât de mult şi de atâtea ori la festivități, încât acum — la această apariție sărbătorească — refuză parcă să mai asiste.

Ce s'ar putea scrie şi — mai ales — ce s'ar putea imagina cu prilejul Anului Nou?

Sportul românesc îşi are cronicarii lui fideli. Ei înregistrează cotidian tot ce s'a întâmplat şi nu ratează nicio ocazie să anticipeze — cu deosebire — ce o să se întâmple.

O privire retrospectivă? Ar fi prea banală. O introspecție în viitor? Ar fi prea imprudentă.

Poziția reporterului este trădată de o conjunctură nefastă şi condeierile lui — oricât de binevoitoare — devin improprii şi inactuale.

Bilanțul s'a încheiat.

Registrele sunt pline.

Grefier onest, el a însemnat tot, a calculat tot, — afară doar, de saltul acela în necunoscut unde probitatea îi interzice accesul dar unde — în schimb — fantezia îl justifică. Şi unde — am adăoga noi — îl îndreptățeşte.

Vreți poate o incursiune într'un regat imaginar? Intr'un domeniu care rămâne — până la verificare — al ficțiunii şi al visului. Frontierele sunt libere. Razele care le despart de realitate nu ard dar nici nu vindecă. Este un fel de Paradis artificial unde iluziile şi speranțele se împletesc pe un vast panou tricolor.

Voiajul e gratuit şi invitația nu cunoaşte eforturi. De exemplu, la Paris, Chiriac l-a învins pe Medina. România are un nou campion european. Sau Europa are un nou campion, de data asta român. Popa a ...blat şi el o glorie națională, încă proaspătă. A c... gat detaşat la puncte în fața lui Marcel Cerdan „pantera" algeriană. Mike Iacobs a cablat compatriotului nostru să susțină un match la Madison Garden în fața lui Tony Zale, campionul lumii.

I. T. A. a câştigat turneul de Paşti dela Budapesta învingând pe Ujpest şi Stade Francais. Iar România, câştigând Balcaniada de football — prin două victorii strălucite obținute asupra Ungariei şi Jugoslaviei — a fost invitată la Londra.

Inginerul Frim a câştigat pentru a doua oară titlul mondial la bobsleigh iar — spre surprinderea generală — apendice Adel-Angelica Rozeanu (plus inevitabilul Stein) a reuşit să dispună de Gizi Farcas (cea mai bună jucătoare de ping pong din lume după cele mai autorizate competențe.)

Hocheyştii români au câştigat în Ungaria, Elveția, Italia şi Cehoslovacia rectează o întâlnire între selecsă câştige... 17. Se ...ționala Canadei.

...ționata României învins renumita echipă de rugby Stadiul Roma Paloise iar Nicolae Chicomban conduce a Franței Sec...antei.

...duce în Turia de reconstrucție a terenurilor înainte...

In țară şi giganti. In București, stadionul Anzteză cel refăcut. Capacitatea lui în momentul de este de 45.000 spectatori. Terenul Venus asigurează... față din Splai a devenit o adevărată bomboniera. ...ampionatul diviziei naționale s'a terminat, fără un protest şi fără niciun scandal...

V'am spus doar că e vorba de un paradis artificial.

F. de v,

89559